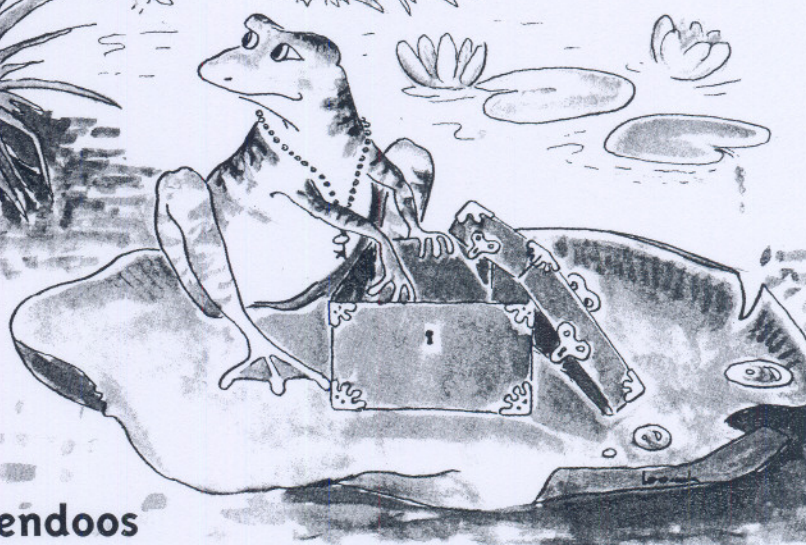

DE VERHALENDOOS

Illustratie: Wouda Koelewijn

In het volgende verhaal wordt nu eens geen aandacht besteed aan de bekende grote dieren uit de Bijbel, zoals de leeuw van Daniël of de ezel van Bileam. We plaatsen een paar kleine dieren op de voorgrond: de slang (Genesis 3), de kikker (Exodus 7), de sprinkhaan (Exodus 10), de kwartel (Exodus 16), en de zwaluw (diverse Psalmen, bijvoorbeeld Psalm 84:4).

De verhalendoos

De zomeravond werd al nevelig toen de kikker opdook uit de vijver. Voorzichtig keek hij om zich heen voor hij opnieuw onderdook en tevoorschijn kwam met een glanzende doos. Op zijn gemak ging hij op een lelieblad zitten, maakte langzaam het deksel open en begon met zijn poot in de doos te roeren. De groene sprinkhaan, die goed verborgen had gezeten tussen de rietstengels, kon zijn nieuwsgierigheid niet meer bedwingen en riep: "Hé kikker, wat doe je daar, wat zit erin?"

De kikker keek de sprinkhaan lang aan voor hij vroeg: "Kun je een geheim bewaren?"

"Tuurlijk," verzekerde de sprinkhaan ijverig, "maar wat zit er nou in?"

"Dit," zei de kikker plechtig, "is mijn verhalendoos. Hier zitten alle verhalen in over mijn familie, verhalen die al duizenden jaren oud zijn, toen wij kikkers een groot en machtig volk waren. "Ach wat kikker, blaas je toch niet zo op. Wat kunnen kikkers nou anders dan kwaken. Groot en machtig? Phoe!"

"Hoor jij eens even," zei de kikker, terwijl hij opzwol van woede, "je bent nog stommer dan ik dacht. Lang geleden, sprinkhaan, waren wij groot en belangrijk in het land Egypte. Er leefde daar een koning, die farao heette, en die vele volken tot zijn slaven maakte. Eén was er, die machtiger was dan hij, maar de farao weigerde Hem te gehoorzamen. Toen gebruikte de Heer van alle dieren ons, kikkers, om de farao tot rede te brengen. Het water van de Nijl werd rood als bloed en uit het water kropen wij, kikkers. We waren met duizenden, misschien wel met miljoenen. We kropen in het meel voor de broden, in de waterkruiken, in de ovens, in de bedden, in de haren van de kinderen, we stonken en verspreidden ziekten. Ja, wij waren machtig en gevreesd.

"En hoe liep het af?", vroeg de sprinkhaan. "Gehoorzaamde de farao toen?"

"Dat staat niet meer in mijn verhaal", zei de kikker en hij keek de andere kant op.

(onderbreking)

Gesprek

- Kennen de kinderen verhalen uit de Bijbel waarin dieren voorkomen?
- Welke voorbeelden kunnen ze noemen?

Verhaal

Lees onderstaand verhaal voor. Je kunt het verhaal telkens onderbreken om te refereren aan het bekende Bijbelverhaal. Vanuit dierenperspectief is geen Godsnaam gebruikt, maar je bent natuurlijk vrij om dat te veranderen.

"Misschien waren er ook wel sprinkhanen bij", zei de sprinkhaan. "Wij sprinkhanen staan immers bekend om onze machtige kaken, en we kunnen niet alleen springen zoals jij, kikker, maar ook vliegen, en we zijn met zoveel dat we een heel land kunnen bedekken zodat er geen grassprietje overblijft. Ik kan het niet helemaal met zekerheid zeggen, maar ik denk dat de Heer van alle dieren ons ook wel gebruikt zal hebben om zijn doel te bereiken. "Denk je?", zei de kikker uit z'n humeur, maar voor hij verder kon vragen, landde er met een plof een kwartel op het vochtige gras, zodat de kikker en de sprinkhaan allebei schrokken.

"Neem me niet kwalijk," zei de kwartel, "maar ik hoorde jullie praten over vroeger en ik moest plotseling aan een verhaal uit mijn eigen familie denken, een droevig verhaal van heel vroeger toen de kwartels in het warme zuiden eens een tocht over de woestijn maakten. Daar zwierf ook een mensenvolk rond, moe en hongerig. Toen vlogen we verkeerd, zodat we van pure uitputting op de grond telden en door de mensen gegrepen werden om pastei van te maken. Alleen een paar van ons konden het na vertellen.

(onderbreking)

"Pas op!", kwaakte de kikker plotseling, zodat de kwartel verschrikt op vloog. Door het gras kwam in de avondschemering een slang dichterbij glijden.

"Aha, ik hoor het al, het gaat weer over de mensen", sliste hij. "Altijd die mensen, die niks begrijpen en de tekens van ons dieren niet verstaan."

"Mensen?", zei de kikker verontwaardigd. "Het gaat toch over ons, dieren?"

De slang zuchtte voor hij geduldig uitlegde: "Kijk kikker, jij leeft het leven zoals het bij een kikker hoort. Je kwaakt en springt rond en legt kikkerdril zodat er ook later nog kikkers zullen zijn om verhalen te vertellen. En jij, sprinkhaan, tjirpt en springt, je eet van het jonge groen, en op jouw beurt word je weer gegeten, precies zoals de Heer van alle dieren het bedoeld heeft. Het gezicht van de sprinkhaan betrok, want hij wist nog wel meer verhalen over opgegeten worden.

"En zo gaat het ook met de kwartels", vervolgde de slang. "Ze vliegen en nestelen zoals vogels dat doen".

De kwartel knikte.

"Maar de mensen," zei de slang met afkeer in zijn stem, "de mensen leven niet naar hun aard, zoals de Heer van alle dieren en mensen ze bedoeld heeft. Dichtbij Hem mochten ze leven, vrij mochten ze zijn, spelen in een prachtige tuin. Maar ze bedierven het. Mensen weten altijd alles beter. Ze luisterden niet, en dus moesten ze de paradijs tuin uit. Ik weet er alles van, want mijn oudste voorouder was er zelf bij".

(onderbreking)

"Ik begrijp niet wat wij dan met die domme mensen te maken hebben," zei de sprinkhaan, "behalve dan dat je er niet te dicht bij in de beurt moet komen". "Hoor je dan het dat verre roepen niet", zei de slang ongeduldig. "Heel zacht in de verte, zodat wij dieren niets anders doen dan antwoord geven op het

roepen van de Allerhoogste?"

"Ja, dat is zo", zei de kwartel ontroerd en haar stem trilde, want ze kreeg een beetje heimwee van het verhaal van de slang. "Welnu," zei de slang, "soms, heel soms is er iemand onder het mensenvolk, die luistert naar het roepen van de Allerhoogste. En dan gebruikt de Heer van alle dieren ons om de mensen de goede weg te wijzen, want net als wij hebben ze oren om te horen en ogen om te zien, alleen gebruiken ze die meestal niet."

In de stilte die volgde, hoorden de dieren boven hun hoofd een zwaluw zingen in de hoge avondhemel.

"Waar ga je naar toe?", riep de kikker.

"Ik vlieg naar het huis van de Allerhoogste", sjilpte de zwaluw.

"Waar is dat dan?", riepen de dieren.

"Dat weet ik niet," sjilpte de zwaluw, "maar ik hoor Hem roepen, en naar Zijn stem vlieg ik toe."

De zon was ondergegaan en de duisternis viel over de vijver.

De kikker dook onder met zijn verhalendoos, de slang gleed weg door het gras, de kwartel vloog op een tak, de sprinkhaan bleef zitten waar hij zat en alle dieren gingen slapen of bleven wakker, precies zoals het hun aard was.

Tekenen

Dit verhaal vraagt om uitbeelding.

Twee voorbeelden:

- **Tekening.** Leg grote vellen papier en tekengerei klaar. Verdeel het verhaal in stukken en laat elk groepje een deel van het verhaal tekenen. Zo maak je samen en compleet verhaal.
- **Dierencreatief.** Je hebt nodig: staafjes houtskool, vellen A3-papier of groter en softpastelkrijt.

Zet een rustig muziekje op en ga met gesloten ogen met een staafje houtskool kris kras over het papier in steeds maar rondgaande bewegingen. Ga met je vlakke hand over het papier en wrijf de lijnen weg. Het wordt dan een grijze boel met vage lijnen. Neem een stukje houtskool in de andere hand en maak met gesloten ogen rechte lijnen en scherpe hoeken over de eerste lijnen heen. Veeg ook deze lijnen uit.

Ga nu eens kijken of in deze wirwar van lijnen en vlakken een figuur naar voren komt, draai het papier een paar keer. Wat zie je? Wat komt er tevoorschijn? Versterk met houtskool en softpastelkrijt de lijnen van de dierfiguren die je 'ziet'.